

Zjavenie Krista Pána mudrcom – 6.1.2018

Jeho príchod všetko mení

Ty, ktorý si Svetlom, prežiar moju temnotu. Ty, ktorý si Pokoj, upokoj moje rozbité srdce. Ty, ktorý si Radosťou, poteš ma v mojom smútku. Ty, ktorý si Láskou, miluj moje zmätené vnútro. Ty, ktorý si Životom, preved' ma cez smrť ku večnosti. Ty, Pane, si moje Všetko v mojom nič. A všetko je nič v porovnaní s Tebou.

Izaiáš 60:1 „Povstaň a zaskvej sa, pretože prichádza tvoje svetlo a sláva Hospodínova vzhádza nad tebou“.

Predstavoval som si to inak – každý z nás už tieto slová v živote použil. Chceli sme niekoho poznať s nádejou, že to bude skvelý človek, no sklamali sme sa. Práca, po ktorej sme túžili a vynaložili sme veľa úsilia na jej získanie, nie je až taká úžasná. Šťastie a priateľstvá, ktoré sme budovali, trvali iba chvíľu a potom prišlo vytriezvenie. Predstavovali sme si všetko inak. Je to rozbité na kúsky a my nemáme silu začať odznova. Toto môže byť to, čo prežívajú mnohí ľudia pri vstupe do nového roka. Sú takí, ktorí sa tešia a využívajú šancu žiť inak, ale sú aj takí, ktorí vstúpili do nových dní s pocitom, že nič nemá význam, že sa to staré nedá opraviť, že nič nové nepríde, že sa síce musí ísť ďalej, ale niet na to síl.

Izraelci začínajú nové obdobie života. Vrátili sa z babylonského zajatia, čo je dôvod na spokojnosť a radosť. A mali by byť šťastní. Lenže oni neboli. *Vrátili sa do rodnej vlasti, no nenašli tu domov. Boli odhodlaní znovupostaviť chrám, ale nešlo to tak dobre, ako si mysleli. Snívajú o tom, ako im bude skvele, že sa všetko napravi, vráti do starých koľají, ale nestalo sa. Predstavovali si to inak: ich sen sa nestal realitou.*

To isté sa môže stať aj nám. Mnohí by nám povedali: musíte byť šťastní – čo by iný dal za vašu rodinu, akí šťastní by boli druhí, keby mali vašu prácu, váš plat, vašich priateľov, sú takí, čo sa majú horšie, no a čo, že sa váš sen nestal skutočnosťou, aj tak sa máte lepšie ako mnohí iní... **Musíte byť šťastní.. No vy nie ste. Pretože vás daná tragédia, ťažkosť, choroba, ľudia, hriech a zlo zasiahli na tom najzraniteľnejšom mieste.** Ten váš kríž je pre vás tým najhorším, hoci druhí sú na tom ešte horšie. Je ľahké radiť iným, ak sme nešli tými istými cestami. A preto slová: „musíš byť šťastný“ nám ešte viac ubližujú v našich nesplnených snoch, nenaplnených túžbach, nevypočutých modlitbách, v rozvalinách nášho života. Sami vieme, že by sme mali byť šťastní, ale nie sme. Hoci sa naše predstavy rozchádzajú s realitou, mali by sme byť spokojní, no nie sme. A ľudia nás v tom ani nedokážu pochopiť.

Je teda šanca, že by sa niečo mohlo zmeniť? Že by nám niekto rozumel? Že by nám niekto pomohol?

Do všetkého, čo nás trápi, čo ničí náš život, do všetkého, čo nás bolí a robí ťažkou našu pozemskú existenciu, zaznieva radostná správa: Boh vchádza do našich dejín, do nášho života a stáva sa prítomným v každej chvíli a v každom rozporení. Prichádza k nám cez narodenie svojho Syna a nás pozýva vstúpiť do Jeho sveta tak, aby nám pomohol opraviť to, čo sa už – z ľudského hľadiska – opraviť nedá. **V Bohu je nádej na zmenu tam, kde je totálna tma, tam, kde sa kazí spoločenstvo, tam, kde smrť ničí všetko.**

Naše životy sú mnohokrát zničené, zranené, zlomené. Pociťujeme sklamanie, bolesť, smútok. Zlyhávame a aj keď veľmi chceme, nevieme sa z vlastných síl postaviť znovu na nohy, vybudovať zrúcaniny, napraviť zlomené. Aj keď sme v mnohom šikovní, predsa, keď príde nešťastie, nevieme sa vyhrabať, nanovo začať žiť, stať sa schopnejšími. Aj keď sa nám v mnohom darí, sú aj také oblasti, kde nie sme dostatočne silní opraviť, zmeniť to, čo sme pokazili. Preto **potrebujeme pomoc zvonku a ňou je Pán Boh. Hoci by sme sa neviem ako snažili, sami si svetlo nevieme dať, môžeme ho od nášho Pána iba prijať.**

Teraz po Vianociach odkladáme vianočné svetielka, sviečky vyhasnú, radosť v nás sa mihá. Preto máme pocit, že podobne je to s Božím svetlom. No On – Kristus je Svetlom sveta trvalým, jasným. Svetí nám svojim narodením, životom, smrťou i vzkriesením naveky. **Ak čítame Jeho slovo, ak sa modlíme a v srdci nosíme vieru, nikdy o toto svetlo Jeho lásky neprídeme.**

Všade počujeme, že sa v poslednom čase pokazili aj vzťahy. Sami to aj zažívame. To, čo sa voľakedy dalo opraviť, dnes odhadzujeme. Láskavosť a pomoc na pracovisku sme vymenili za súťaživosť a nevraživosť. Dobroprajnosť v rodine vystriedala závisť a honba za majetkom. Obetavosť a súdržnosť v dedine sme vymenili za individualizmus a sebeckosť. Hriech narušil nielen nás jednotlivcov, ale aj celé spoločenstvá a spoločnosť ako takú. Cirkev nevynímajúc. Možno sa túto škodu snažíme napraviť, ale nejde nám to. **Potrebujeme pomoc zvonku a je ňou Pán Boh. Možno sa nám darí ako tak držať pokope niektoré vzťahy, ale prežitie našich vzťahov aj v ťažkostiach musíme zveriť odborníkovi. Od Pána Boha môžeme, máme prijať lásku, ktorá pretrvá.**

Na Vianoce sa trochu viac snažíme žiť láskou. Berieme to ako povinnosť. A beda tomu, kto nám to pokazí. No keď končia sviatky, spolu s výzdobou, odkladáme aj snahu o korektné vzájomné vzťahy. Lenže láska sa nemá

odkladať ako vianočný obrus. Preto Pán Boh vo svojom Synovi prichádza aj do nášho srdca a vzťahov. Ukazuje nám, že nie moc, ale obetavosť mení a udržiava ľudí pri láske. Ak sa vzdáme predsudkov, strachu, ak budeme vnímať, že všetci zlyhávame a dokážeme sklamať, potom dovolíme Pánovi uzdravovať naše vzťahy, nielen v cirkvi. Pretože Božia láska nás spája tak, ako kedysi spojila rôznych ľudí pri narodení Krista. Pán Boh, ktorého sme sklamali a robíme to stále, prichádza, aby obnovil náš vzťah k Nemu, ale aj naše vzájomné spolužitie, kde je viditeľná láska.

Pán Boh poslal svojho Syna, aby sa aj pri nás stali realitou slová: „*prišiel som, aby mali život a aby ho mali v hojnosti*“. Izaiáš spomína bohatstvo, ktoré sa rozdáva, dáva, ale aj prijíma. ***Tak ako mudrci priniesli svoje dary Pánovi Ježišovi, tak Mu aj my máme priniesť to, čo máme, nielen to posledné, ale najmä to, čo si najviac ceníme.*** Často si myslíme, že ak všetko dáme, nič nám nezostane. Ale nie s Pánom: ak Mu všetko dáme, oveľa viac prijmeme – nielen pozemské dočasné dary, ale On naplní aj naše večné potreby, najmä túžbu po večnosti.

Ježiš neprišiel naprázdno: **priniesol svetlo, ktoré prežiarí našu vnútornú temnotu, priniesol lásku, ktorá má moc opraviť naše vzťahy a priniesol život a tým aj nádej bohatstva, ktoré pretrvá do večnosti.** Lebo čo viac by sme si od Pána mohli priať, ak nie život? A to naveky?

Aj v novom roku prežijeme chvíle, keď si povieme: predstavoval som si to inak. Čakajú nás temné dni, zbabrané vzťahy, bude nás ohrozovať moc smrti. Do toho všetkého nám však znie nádherná zvesť a tom, že hoci nie všetko bude, ako by sme chceli, do našej tmy, do našich ruín, do nášho umierania vstupuje Pán svetla, lásky a života. S Ním toto všetko dostávame. Amen.